

1.8. Temcid

Cami mûsikîsi formlarındandır. Arapça "ta'zîm, senâ etmek" manasına gelen bu kelime, minarelerde ezandan ayrı olarak, Allah'a (c.c.) yapılan dua, tazarru' ve münâcât'lar hakkında kullanılmıştır. Üç aylarda Receb'in ilk gecesiyle başlayarak Ramazan'ın teravih kılınan ilk gecesine kadar, yatsı namazının ardından, Ramazan'da ise sahurdan sonra birkaç müezzinle beraber on kişiye kadar halkın da iştiraki ile minarede topluca okunan bir türdür. Temcidler genellikle sahur vaktinde okunduğundan halk arasında sahur manasında da kullanılır. Hacı Zihni Efendi merhum "Kitabu's-Salat"ında Temcid'in, gecenin sülüs-i

ahirinde (sonuncu üçte) ve Sultan Nasuriddîn'in (1277-1279) emri ile başladığını kaydetmiştir. Kandil ve kadir geceleri okuyan kişi sayısı daha da artar. Üç aylarda düzenli olarak okunsa da, üç ayların dışında özel günler ve gecelerde de okunduğu yerler vardır.

Osmanlı'da musikiye hevesli olup da mahallesindeki minarede temcide çıkmamış bir semt delikanlısı yok gibidir. Bunun yanı sıra temcid okunurken minarenin altında toplanan mûsikîye meraklı kimseler okunan temcid hakkında yorumlar yaparak adeta bir mûsikî meclisi oluştururlardı. Üç ayların girdiğini takvimlerle beraber temcidler de haber verirlerdi. İlahîlerde olduğu gibi temcidlerin güftelerinde de Ramazan'ın ilk on beş günü "merhaba, yâ şehr-i ramazan merhaba" son on beş günü ise "elveda, dost elveda" ifadeleri kullanılırdı.

Osmanlı'da musikiye hevesli olup da mahallesindeki minarede temcide çıkmamış bir semt delikanlısı yok gibidir.